

DYREKTYWA RADY 96/62/WE

z dnia 27 września 1996 r.

w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 130s, ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189c Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

piąty program działań w zakresie środowiska z 1992 r., którego ogólne założenia zostały zatwierdzone przez Radę oraz przez przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie, w formie rezolucji 93/C 138/01 z dnia 1 lutego 1993 r.⁴, przewiduje zmianę istniejących przepisów w zakresie zanieczyszczeń powietrza; wspomniany program zaleca ustanowienie długookresowych celów w zakresie jakości powietrza;

w celu ochrony środowiska jako całości oraz zdrowia ludzkiego należy unikać, zapobiegać lub zmniejszać stężenia szkodliwych substancji zanieczyszczających powietrze, jak również ustanowić wartości dopuszczalne i/lub progi alarmowe określone dla zanieczyszczenia otaczającego powietrza;

w celu uwzględnienia szczególnych mechanizmów powstawania ozonu, może zaistnieć potrzeba uzupełnienia lub zastąpienia powyższych wartości dopuszczalnych i progów alarmowych wartościami docelowymi;

wartości liczbowe dla wartości dopuszczalnych, progów alarmowych oraz, w odniesieniu do ozonu, wartości docelowych i/lub wartości dopuszczalnych i progów alarmowych, mają być oparte na rezultatach prac prowadzonych przez międzynarodowe grupy naukowe działające w tej dziedzinie;

Komisja ma przeprowadzić badania w celu analizy efektów łącznego oddziaływania różnych zanieczyszczeń oraz źródeł zanieczyszczeń, jak również wpływu różnorodnych zanieczyszczeń na klimat, badanych w kontekście niniejszej dyrektywy;

¹ Dz.U. nr C 216 z 6.08.1994, str. 4.

² Dz.U. nr C 110 z 2.05.1995, str. 5.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 czerwca 1995 r. (Dz.U. nr C 166 z 3.07.1995, str. 173), wspólne stanowisko Rady z dnia 30 listopada 1995 r. (Dz.U. nr C 59 z 28.02.1996, str. 24) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 1996 r. (Dz.U. nr C 166 z 10.06.1996, str. 63).

⁴ Dz.U. nr C 138 z 17.05.1993, str. 1.

istnieje potrzeba oceny jakości otaczającego powietrza pod względem wartości dopuszczalnych i/lub progów alarmowych a także, w odniesieniu do ozonu, pod względem wartości docelowych i/lub wartości dopuszczalnych, biorąc pod uwagę wielkość populacji i ekosystemów narażonych na zanieczyszczenie powietrza, jak również środowisko;

w celu zapewnienia porównywalności ocen jakości otaczającego powietrza opartych na pomiarach dokonywanych przez Państwa Członkowskie, należy określić lokalizację i ilość punktów pobierania próbek, metody porównawcze pomiarów dla zanieczyszczeń, dla których ustanowiono wartości progów alarmowych oraz wartości dopuszczalne i docelowe;

w celu dopuszczenia stosowania innych niż bezpośrednie pomiary technik szacowania jakości otaczającego powietrza, niezbędne jest zdefiniowanie kryteriów stosowania i wymaganej dokładności takich technik;

ogólne środki określone w niniejszej dyrektywie muszą być uzupełnione przez inne, szczególne dla poszczególnych substancji;

aby wypełnić ogólne cele niniejszej dyrektywy, powyższe szczególne środki należy przyjąć możliwie najszybciej;

należy zebrać wstępne reprezentatywne dane na temat poziomów zanieczyszczeń;

w celu ochrony środowiska jako całości oraz zdrowia ludzkiego, konieczne jest podjęcie przez Państwa Członkowskie działań w przypadkach przekroczenia wartości dopuszczalnych, w celu przestrzegania tych wartości w określonym czasie;

środki podjęte przez Państwa Członkowskie muszą uwzględniać wymagania określone przez przepisy dotyczące funkcjonowania obiektów przemysłowych zgodnie z ustawodawstwem Wspólnoty w zakresie zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich zmniejszania, w przypadkach gdy takie ustawodawstwo ma zastosowanie;

ponieważ wdrożenie i wprowadzenie w życie tych środków wymaga czasu, może zaistnieć potrzeba ustanowienia tymczasowych marginesów tolerancji wartości dopuszczalnych;

w Państwach Członkowskich mogą istnieć obszary, na których poziom zanieczyszczenia przekracza wartość dopuszczalną, mieszcząc się jednak w zakresie dopuszczalnego marginesu tolerancji; wartości dopuszczalne muszą być przestrzegane w ustalonym czasie;

Państwa Członkowskie muszą dokonać wzajemnych konsultacji w przypadku, gdy poziom zanieczyszczenia przekracza lub stwarza prawdopodobieństwo przekroczenia wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji lub, zależnie od okoliczności, próg alarmowy, gdy ma to miejsce w następstwie znacznego zanieczyszczenia w innym Państwie Członkowskim;

określenie progów alarmowych, przy których należy podjąć środki zachowawcze, umożliwi ograniczenie wpływu przypadków zanieczyszczenia na zdrowie ludzkie;

w strefach i aglomeracjach, gdzie poziomy zanieczyszczenia nie przekraczają wartości dopuszczalnych, Państwa Członkowskie muszą dążyć do ochrony i utrzymania jak najlepszej

jakości otaczającego powietrza, zgodnie z trwałym rozwojem;

w celu ułatwienia przetwarzania i porównywania otrzymanych danych, dane te powinny być przekazane Komisji w znormalizowanej formie;

wykonanie szerokiej i wszechstronnej polityki oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza powinno być oparte na solidnych podstawach technicznych i naukowych oraz stałej wymianie poglądów między Państwami Członkowskimi;

należy unikać niepotrzebnego wzrostu ilości informacji przekazywanych przez Państwa Członkowskie; informacje zabrane przez Komisję zgodnie z wykonywaniem niniejszej dyrektywy są użyteczne dla Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska (EEA) i dlatego mogą być jej one przekazywane przez Komisję;

może istnieć potrzeba dostosowania kryteriów oraz technik stosowanych dla oceny jakości otaczającego powietrza do postępu naukowego i technicznego oraz zapewnienia warunków potrzebnych do wymiany informacji dostarczanych zgodnie z niniejszą dyrektywą; w celu ułatwienia wykonywania prac niezbędnych w tym zakresie, należy ustanowić procedurę umożliwiającą ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach komitetu;

w celu wspierania wzajemnej wymiany informacji między Państwami Członkowskimi a EEA, Komisja we współpracy z EEA ma co trzy lata publikować sprawozdanie na temat jakości otaczającego powietrza na terenie Wspólnoty;

w pierwszej kolejności należy zająć się substancjami objętymi wcześniej dyrektywą Rady 80/779/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie dopuszczalnych i zalecanych wartości jakości powietrza dla dwutlenku siarki i zawieszonych w powietrzu cząstek stałych⁵, dyrektywą Rady 82/884/EWG z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnej dla ołowiu w powietrzu⁶, dyrektywą Rady 85/203/EWG z dnia 7 marca 1985 r. w sprawie norm jakości powietrza w odniesieniu do dwutlenku azotu⁷ oraz dyrektywą Rady 92/72/EWG z dnia 21 września 1992 r. w sprawie zanieczyszczenia powietrza ozonem⁸,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cele

Ogólnym celem niniejszej dyrektywy jest zdefiniowanie podstawowych zasad wspólnej strategii poświęconej:

- zdefiniowaniu i określeniu celów odnośnie do jakości otaczającego powietrza na terenie Wspólnoty, wyznaczonych tak, aby unikać, zapobiegać lub ograniczać szkodliwe oddziaływanie na zdrowie ludzkie i środowisko jako całość,

⁵ Dz.U. nr L 299 z 30.08.1980, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. nr L 337 z 31.12.1991, str. 48).

⁶ Dz.U. nr L 378 z 31.12.1982, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.

⁷ Dz.U. nr L 87 z 27.03.1985, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.

⁸ Dz.U. nr L 297 z 13.10.1992, str. 1.

- ocenie jakości otaczającego powietrza w Państwach Członkowskich na podstawie wspólnych metod i kryteriów,
- uzyskaniu odpowiednich informacji o jakości otaczającego powietrza i zapewnieniu, by informacje te były udostępnione publicznie, między innymi w formie progów alarmowych,
- utrzymaniu jakości otaczającego powietrza tam, gdzie jest ona dobra oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

1. „otaczające powietrze” oznacza powietrze na zewnątrz budynków zawarte w troposferze, z wyjątkiem miejsc pracy;
2. „zanieczyszczenie” oznacza każdą substancję wprowadzoną przez człowieka w sposób bezpośredni lub pośredni do otaczającego powietrza, która wywołuje prawdopodobieństwo szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie i/lub środowisko jako całość;
3. „poziom zawartości” oznacza stężenie zanieczyszczenia w otaczającym powietrzu lub jego depozycja na powierzchniach, w określonym czasie;
4. „ocena” oznacza każdą metodę stosowaną do pomiaru, obliczenia, przewidywania lub oszacowania poziomu zawartości zanieczyszczenia w otaczającym powietrzu;
5. „wartość dopuszczalna” oznacza poziom zawartości ustalony na podstawie wiedzy naukowej, w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na ludzkie zdrowie i/lub środowisko jako całość, który powinien być osiągnięty w założonym terminie i nie być przekraczany w czasie późniejszym;
6. „wartość docelowa” oznacza poziom zawartości ustalony w celu unikania dalszego długoterminowego szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie i/lub środowisko jako całość, który ma być osiągnięty tam gdzie to możliwe w określonym czasie;
7. „próg alarmowy” oznacza poziom zawartości zanieczyszczenia, powyżej którego krótkotrwała ekspozycja stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, i przy którym Państwa Członkowskie podejmują natychmiastowe kroki, ustanowione w niniejszej dyrektywie;
8. „margines tolerancji” oznacza procentowo określoną część wartości dopuszczalnej, o którą wartość ta może zostać przekroczona, zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie;
9. „strefa” oznacza wyznaczoną przez Państwa Członkowskie część ich terytorium;

10. „aglomeracja” oznacza strefę o koncentracji ludności przekraczającej 250 000 mieszkańców lub, gdy koncentracja ludności jest mniejsza lub równa 250 000 mieszkańców, o takim zagęszczeniu ludności na km², które z punktu widzenia Państw Członkowskich uzasadnia potrzebę dokonywania oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza.

Artykuł 3

Wykonanie i odpowiedzialność

Dla wykonania niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie wyznaczają właściwe władze i organy odpowiednich szczebli, odpowiedzialne za:

- wykonanie niniejszej dyrektywy,
- ocenę jakości otaczającego powietrza,
- akceptację środków pomiarowych (metod, urządzeń, sieci, laboratoriów),
- zapewnienie dokładności pomiarów dokonywanych przy użyciu urządzeń pomiarowych oraz kontrolę utrzymywania takiej dokładności urządzeniami pomiarowymi, w szczególności poprzez wewnętrzne kontrole jakości prowadzone zgodnie, między innymi, z wymaganiami europejskich norm zapewnienia jakości,
- analizowanie metod oceny,
- koordynację na swoim terytorium wspólnotowych programów zapewnienia jakości, organizowanych przez Komisję.

Po przedłożeniu Komisji informacji, określonej w akapicie pierwszym, Państwa Członkowskie udostępniają te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 4

Ustanowienie wartości dopuszczalnych i progów alarmowych dla otaczającego powietrza

1. Dla zanieczyszczeń wymienionych w załączniku I Komisja przedkłada Radzie wnioski o ustanowienie wartości dopuszczalnych, oraz, we właściwych przypadkach, progów alarmowych, zgodnie z następującym harmonogramem:

- dla zanieczyszczeń 1-5 nie później niż do dnia 31 grudnia 1996 r.,
- dla ozonu zgodnie z art. 8 dyrektywy 92/72/EWG,
- dla zanieczyszczeń 7 i 8 nie później niż do dnia 31 grudnia 1997 r.,
- dla zanieczyszczeń 9-13 możliwie najwcześniej, nie później niż do dnia 31 grudnia 1999 r.

Przy określaniu wartości dopuszczalnych i, stosownie do potrzeb, progów alarmowych, uwzględnia się czynniki wymienione przykładowo w załączniku II.

W zakresie ozonu, projekty będą uwzględniać szczególne mechanizmy powstawania tego zanieczyszczenia i w związku z tym, mogą zostać przyjęte przepisy dotyczące wartości docelowych i/lub wartości dopuszczalnych.

Jeżeli wartość docelowa ustalona dla ozonu zostanie przekroczona, Państwa Członkowskie informują Komisję o środkach podjętych w celu osiągnięcia tej wartości. Na podstawie tych informacji Komisja dokonuje oceny czy konieczne są dodatkowe środki na poziomie Wspólnoty oraz, jeżeli zaistnieje potrzeba ich podjęcia, przedkłada odpowiedni wniosek Radzie.

W przypadku innych zanieczyszczeń, Komisja przedkłada Radzie wniosek o ustanowienie wartości dopuszczalnych oraz, w stosownych przypadkach, progów alarmowych, jeśli na podstawie postępu naukowego i przy uwzględnieniu kryteriów ustanowionych w załączniku III niezbędne wydaje się unikanie, zapobieganie lub ograniczanie szkodliwego oddziaływania tych substancji na zdrowie ludzkie i/lub środowisko jako całość, na terenie Wspólnoty.

2. Komisja jest odpowiedzialna, przy uwzględnieniu najnowszych wyników badań naukowych w dziedzinie epidemiologii i właściwych dziedzinach nauk dotyczących środowiska oraz najbardziej zaawansowanych osiągnięć metrologii, za ponowne zbadanie elementów, na których oparto wartości dopuszczalne i progi alarmowe, określone w ust. 1.

3. Po ustanowieniu wartości dopuszczalnych i progów alarmowych, określone zostają kryteria i techniki dla:

- a) pomiarów stosowanych przy wykonywaniu przepisów określonych w ust. 1:
 - lokalizacja punktów pobierania próbek,
 - minimalna liczba punktów pobierania próbek,
 - referencyjne techniki pomiarów pobierania próbek;
- b) stosowania innych technik służących ocenie jakości otaczającego powietrza w szczególności modelowania:
 - rozdzielczości przestrzennej dla metod modelowania i obiektywnej metody oceny,
 - referencyjnych technik modelowania.

Powyższe kryteria i techniki zostają określone w odniesieniu do każdego zanieczyszczenia, zgodnie z rozmiarami aglomeracji lub z poziomami zawartości zanieczyszczenia w badanych strefach.

4. Aby wziąć pod uwagę rzeczywiste poziomy zawartości danego zanieczyszczenia oraz czas potrzebny do wykonania środków prowadzących do poprawy jakości otaczającego

powietrza, Rada może także określić tymczasowy margines tolerancji dla wartości dopuszczalnej.

Zakres ten zostaje zmniejszony zgodnie z procedurami jakie stworzone zostaną dla każdego zanieczyszczenia w celu osiągnięcia poziomu wartości dopuszczalnej najpóźniej do końca okresu, którego długość zostanie określona dla każdego zanieczyszczenia po ustanowieniu wartości dopuszczalnej.

5. Zgodnie z Traktatem, Rada przyjmuje przepisy przewidziane w ust. 1 oraz przepisy ustanowione w ust. 3 i 4.

6. Państwo Członkowskie informuje Komisję w przypadku podjęcia bardziej rygorystycznych środków niż określone w przepisach w ust. 5.

7. Jeżeli Państwo Członkowskie zamierza określić wartości dopuszczalne lub progi alarmowe dla zanieczyszczeń nieokreślonych w załączniku I oraz nieobjętych przepisami wspólnotowymi dotyczącymi jakości otaczającego powietrza, informuje ono o tym Komisję w odpowiednim czasie. Komisja jest zobowiązana dostarczyć w odpowiednim czasie odpowiedź na pytanie, co do potrzeby działań na poziomie Wspólnoty, wynikających z kryteriów ustanowionych w załączniku III.

Artykuł 5

Wstępna ocena jakości otaczającego powietrza

Państwa Członkowskie, które nie dysponują reprezentatywnymi pomiarami poziomu zawartości zanieczyszczeń dla wszystkich stref i aglomeracji dokonują serii pomiarów reprezentatywnych, przeglądów lub ocen w celu uzyskania danych w czasie pozwalającym na wykonanie przepisów określonych w art. 4 ust. 1.

Artykuł 6

Ocena jakości otaczającego powietrza

1. Po ustanowieniu wartości dopuszczalnych i progów alarmowych, dokonana zostaje ocena jakości otaczającego powietrza na całym terytorium Państw Członkowskich, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Zgodnie z kryteriami określonymi w art. 4 ust. 3 i w odniesieniu do odpowiednich zanieczyszczeń, na mocy art. 4 ust. 3, pomiary są obowiązkowe w następujących strefach:

- aglomeracjach określonych w art. 2 ust. 10,
- strefach, w których poziomy zawartości mieszczą się między wartościami dopuszczalnymi a poziomami zawartości przewidzianymi w ust. 3, oraz
- innych strefach, gdzie poziomy zawartości przekraczają wartości dopuszczalne.

Pomiary mogą być uzupełnione technikami modelowania dla zapewnienia odpowiedniego poziomu informacji na temat jakości otaczającego powietrza.

3. Połączenie pomiarów i technik modelowania może znaleźć zastosowanie przy ocenie jakości otaczającego powietrza tam, gdzie poziomy zawartości podczas reprezentatywnego okresu są niższe niż poziom niższy od wartości dopuszczalnej, która ustalona zostanie zgodnie z przepisami określonymi w art. 4 ust. 5.

4. Tam, gdzie poziomy zawartości są niższe od poziomu, który zostanie ustalony zostanie zgodnie z przepisami określonymi w art. 4 ust. 5, do oceny tych poziomów możliwe jest stosowanie jedynie modelowania lub obiektywnych technik szacowania. Przepis ten nie stosuje się do aglomeracji w przypadku zanieczyszczeń, których progi alarmowe ustalono zgodnie z przepisami określonymi w art. 4 ust. 5

5. Tam, gdzie konieczne są pomiary zanieczyszczeń, są one prowadzone w ustalonych punktach pomiaru w sposób ciągły lub na zasadzie prób losowych; liczba pomiarów jest dostatecznie duża, by umożliwić określenie obserwowanych poziomów zawartości.

Artykuł 7

Poprawa jakości otaczającego powietrza

Wymagania ogólne

1. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki dla zapewnienia przestrzegania wartości dopuszczalnych.

2. Środki podjęte dla osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy:

- a) uwzględniają zintegrowane podejście w zakresie ochrony powietrza, wody i gleby;
- b) nie pozostają w sprzeczności z przepisami wspólnotowymi dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy;
- c) nie mają znacząco negatywnego wpływu na środowisko w innych Państwach Członkowskich.

3. Państwa Członkowskie sporządzają plany działań wskazujące środki, jakie zostaną podjęte w perspektywie krótkoterminowej w przypadkach, gdy istnieje ryzyko przekroczenia wartości dopuszczalnych i/lub progów alarmowych, w celu zmniejszenia tego niebezpieczeństwa i ograniczenia czasu trwania takiego stanu. Plany takie, w zależności od indywidualnych przypadków, mogą zawierać możliwości kontroli oraz, gdy to niezbędne, zawieszenia działalności przyczyniającej się do przekroczenia wartości dopuszczalnych, z ruchem pojazdów mechanicznych włącznie.

Artykuł 8

Środki stosowane w strefach gdzie poziomy zawartości są wyższe niż wartości dopuszczalne

1. Państwa Członkowskie sporządzają wykazy stref i aglomeracji, w których poziomy zawartości jednej lub większej liczby zanieczyszczeń są wyższe niż wartości dopuszczalne

powiększone o margines tolerancji.

Tam, gdzie marginesy tolerancji dla szczególnych zanieczyszczeń nie zostały określone, strefy i aglomeracje, w których poziom zawartości tych zanieczyszczeń przekracza wartości dopuszczalne, są traktowane w taki sam sposób jak strefy i aglomeracje określone w ust. 3, 4 i 5 akapit pierwszy będą do nich stosowane.

2. Państwa Członkowskie sporządzają wykazy stref i aglomeracji, w których poziomy zawartości jednej lub większej liczby zanieczyszczeń mieszczą się między wartością dopuszczalną a wartością dopuszczalną powiększoną o margines tolerancji.

3. W strefach i aglomeracjach określonych w ust. 1, Państwa Członkowskie podejmują środki zmierzające do zapewnienia przygotowania lub wykonania planów lub programów osiągnięcia wartości dopuszczalnych w określonym czasie.

Wyżej wymieniony plan lub program, który musi być udostępniony dla ogółu społeczeństwa, zawierać co najmniej informacje wymienione w załączniku IV.

4. W strefach i aglomeracjach, określonych w ust. 1, w których poziom zawartości więcej niż jednego zanieczyszczenia przewyższa wartości dopuszczalne, Państwa Członkowskie przygotowują zintegrowane plany dotyczące tych zanieczyszczeń.

5. Komisja regularnie kontroluje wykonywanie planów i programów przedłożonych na mocy ust. 3, poprzez badanie osiągniętego postępu i tendencji obserwowanych w zakresie zanieczyszczenia powietrza.

6. Gdy poziom zawartości zanieczyszczeń przewyższa lub stwarza prawdopodobieństwo przekroczenia wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji, lub zależnie od okoliczności, progu alarmowego i jest to spowodowane znacznym zanieczyszczeniem pochodzącym z innego Państwa Członkowskiego, zainteresowane Państwa Członkowskie przeprowadzają wzajemne konsultacje w celu znalezienia rozwiązania. Komisja może być obecna podczas takich konsultacji.

Artykuł 9

Wymagania w strefach, gdzie poziomy zawartości są niższe niż wartości dopuszczalne

Państwa Członkowskie przygotowują wykazy stref i aglomeracji, w których poziomy zawartości zanieczyszczeń są niższe niż wartości dopuszczalne.

Państwa Członkowskie utrzymują poziom zawartości zanieczyszczeń poniżej wartości dopuszczalnych i dążą do utrzymania jak najlepszej jakości otaczającego powietrza, zgodnie z zasadami trwałego rozwoju.

Artykuł 10

Środki stosowane w przypadku przekroczenia progów alarmowych

W przypadku przekroczenia progów alarmowych, Państwa Członkowskie podejmują konieczne kroki, by powiadomić o tym fakcie społeczeństwo (np. poprzez radio, telewizję,

prase). Państwa Członkowskie tymczasowo przekazują Komisji informacje dotyczące odnotowanych poziomów zawartości i czasu trwania zdarzenia (zdarzeń) przekroczenia progów, nie później niż w czasie trzech miesięcy po zdarzeniu. Sporządza się wykaz niezbędnych informacji, jakie należy przekazać społeczeństwu, włączając progi alarmowe.

Artykuł 11

Przekazywanie informacji i sprawozdań

Po przyjęciu przez Radę pierwszego wniosku określonego w art. 4 ust. 1 tiret pierwsze:

1. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji właściwe władze, laboratoria i organy, określone w art. 3, oraz

- a) w przypadku stref, określonych w art. 8 ust. 1:
 - (i) informują Komisję o przypadkach przekraczania wartości dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji, datach i okresach, kiedy takie przekroczenia były obserwowane oraz wartościach odnotowanych w okresie dziewięciu miesięcy po zakończeniu każdego roku.

Gdy nie zostały zdefiniowane marginesy tolerancji dla określonych zanieczyszczeń, strefy i aglomeracje, w których poziom zawartości tych zanieczyszczeń przekracza wartości dopuszczalne, są traktowane w taki sam sposób jak strefy i aglomeracje, określone w akapicie pierwszym;
 - (ii) informują Komisję o powodach każdego odnotowanego przekroczenia wartości dopuszczalnych, w okresie dziewięciu miesięcy po zakończeniu każdego roku;
 - (iii) przesyłają Komisji plany lub programy, określone w art. 8 ust. 3, nie później niż w ciągu dwóch lat od końca roku, podczas którego obserwowano zwiększone poziomy zawartości;
 - (iv) informują Komisję, raz na trzy lata, o postępie w realizacji planu lub programu;
- b) przesyłają Komisji corocznie, nie później jednak niż w ciągu dziewięciu miesięcy po zakończeniu każdego roku, wykazy stref i aglomeracji, określonych w art. 8 ust. 1 i 2 i w art. 9;
- c) przesyłają Komisji co trzy lata, w ramach sprawozdania sektorowego, określonego w art. 4 dyrektywy Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizująca i racjonalizująca sprawozdania dotyczące wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska⁹ i nie później niż w ciągu dziewięciu miesięcy po zakończeniu każdego trzyletniego okresu, informacje dotyczące przeglądu poziomów zawartości obserwowanych lub ocenianych, stosownie do sytuacji, w strefach lub aglomeracjach, określonych w art. 8 i art. 9;

⁹ Dz.U. nr L 377 z 31.12.1991, str. 48.

- d) informują Komisję o metodach zastosowanych do wstępnej oceny jakości powietrza, określonych w art. 5.
2. Komisja publikuje:
 - a) corocznie, wykaz stref i aglomeracji określonych w art. 8 ust. 1;
 - b) co trzy lata, sprawozdanie na temat jakości otaczającego powietrza na terenie Wspólnoty. Sprawozdanie przedstawi w formie skróconej informacji uzyskane poprzez mechanizm wymiany informacji między Komisją a Państwami Członkowskimi.
 3. Przy przygotowywaniu sprawozdania, określonego w ust. 2 lit. b), Komisja korzystać będzie w sytuacjach koniecznych z wiedzy dostępnej w Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska.

Artykuł 12

Komitet i jego funkcje

1. Zmiany niezbędne w celu dostosowania kryteriów i technik, określonych w art. 4 ust. 2 do postępu naukowego i technicznego, oraz szczegółowe uzgodnienia dotyczące przekazywania informacji, przewidziane na mocy art. 11, a także inne zadania wymienione w przepisach, określonych w art. 4 ust. 3, zostają przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w ust. 2 niniejszego artykułu.

Zmiany takie nie mogą powodować w sposób bezpośredni lub pośredni modyfikacji wartości dopuszczalnych lub progów alarmowych.

2. Komisja wspierana jest przez komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać ustalony przez przewodniczącego w zależności od pilności sprawy. Opinia zostaje przyjęta większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu, jaką przewiduje w przypadku decyzji, które Rada przyjmuje na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w ramach komitetu są ważne zgodnie w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią komitetu.

Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu, lub w przypadku braku opinii, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący środków, jakie należy podjąć. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy od daty przedłożenia wniosku Radzie, Rada nie podejmie decyzji, proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż w ciągu 18 miesięcy od jej wejścia w życie w odniesieniu do przepisów określonych w art. 1-4 i art. 12 oraz w załącznikach I, II, III i IV, a w odniesieniu do przepisów innych artykułów najpóźniej w chwili wejścia w życie przepisów określonych w art. 4 ust. 5.

W przypadku przyjęcia tych środków przez Państwa Członkowskie będą one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 września 1996 r.

W imieniu Rady

M. LOWRY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ ZANIECZYSZCZEŃ POWIETRZA, KTÓRE NALEŻY BRAĆ POD UWAGĘ PRZY OCENIE I ZARZĄDZANIU JAKOŚCIĄ OTACZAJĄCEGO POWIETRZA

I. Zanieczyszczenia, które należy badać w fazie początkowej, włącznie z zanieczyszczeniami podlegającymi istniejącym dyrektywom na temat jakości otaczającego powietrza

1. Dwutlenek siarki
2. Dwutlenek azotu
3. Drobnie cząstki stałe np. sadza (włącznie z masą cząsteczkową 10)
4. Zawieszone cząstki stałe
5. Ołów
6. Ozon

II. Inne substancje zanieczyszczające powietrze

7. Benzen
8. Tlenek węgla
9. Węglowodory poliaromatyczne
10. Kadm
11. Arsen
12. Nikiel
13. Rtęć

ZAŁĄCZNIK II

CZYNNIKI, JAKIE NALEŻY BRAĆ POD UWAGĘ PRZY USTANAWIANIU WARTOŚCI DOPUSZCZALNYCH I PROGÓW ALARMOWYCH

Ustanawiając wartości dopuszczalne i, w stosownych przypadkach, progi alarmowe można przykładowo brać pod uwagę następujące czynniki:

- stopień poddania działaniu części ludności i, w szczególności, jej wrażliwych podgrup,
- warunki klimatyczne,
- wrażliwość flory i fauny oraz ich siedlisk,
- dziedzictwo historyczne narażone na działanie zanieczyszczeń,
- wykonalność ekonomiczną i techniczną,
- transmisję zanieczyszczeń na duże odległości, w tym zanieczyszczenia wtórne, włącznie z ozonem.

ZAŁĄCZNIK III

WYTYCZNE DLA SELEKCJI ZANIECZYSZCZEŃ PODDANYCH ANALIZIE

1. Prawdopodobieństwo, natężenie i częstotliwość oddziaływania w odniesieniu do zdrowia ludzkiego i środowiska jako całości; szczególną uwagę należy zwrócić na skutki nieodwracalne.
2. Powszechne występowanie i wysokie stężenie zanieczyszczeń w atmosferze.
3. Przemiany w środowisku lub zmiany metaboliczne, jako że mogą one prowadzić do produkcji chemikaliów o większej toksyczności.
4. Długotrwałe utrzymywanie się w środowisku, w szczególności, jeśli zanieczyszczająca nie ulega biodegradacji i możliwa jest jej kumulacja w organizmach ludzkich, środowisku lub łańcuchach pokarmowych.
5. Wpływ zanieczyszczenia:
 - rozmiar populacji, zasobów naturalnych lub ekosystemów poddanych działaniu,
 - istnienie w danej strefie szczególnie wrażliwych celów.
6. Metody oceny ryzyka również mogą być zastosowane.

Selekcja zanieczyszczeń musi także uwzględniać stosowne kryteria zagrożenia wynikające z dyrektywy 67/548/EWG¹⁰ i jej późniejszego dostosowywania.

¹⁰ Dz.U. nr 196 z 16.08.1967, str. 1967. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 91/632/EWG (Dz.U. nr L 338 z 10.12.1991, str. 23).

ZAŁĄCZNIK IV

INFORMACJE, JAKIE POWINNY BYĆ ZAWARTE W LOKALNYCH, REGIONALNYCH LUB KRAJOWYCH PROGRAMACH NA RZECZ POPRAWY JAKOŚCI OTACZAJĄCEGO POWIETRZA

Informacje wymagane na mocy art. 8 ust. 3

1. *Lokalizacja nadmiernego zanieczyszczenia*

- region
- miasto (mapa)
- stacja pomiarowa (mapa, współrzędne geograficzne).

2. *Informacje ogólne*

- rodzaj strefy (teren miejski, przemysłowy, rolniczy)
- szacunkowa wielkość zanieczyszczonego obszaru (km²) oraz liczba ludności poddanej działaniu zanieczyszczenia
- użyteczne dane klimatyczne
- stosowne dane topograficzne
- dostateczne informacje odnośnie celów wymagających szczególnej ochrony w danej strefie.

3. *Odpowiedzialne władze*

Nazwiska i adresy osób odpowiedzialnych za przygotowanie i wykonanie planów na rzecz poprawy jakości powietrza

4. *Charakter i ocena zanieczyszczenia*

- stężenie obserwowane w poprzednich latach (przed realizacją środków poprawy jakości powietrza)
- stężenie mierzone od początku projektu
- techniki zastosowane w ocenie.

5. *Pochodzenie zanieczyszczenia*

- wykaz głównych źródeł emisji odpowiedzialnych za zanieczyszczenie (mapa)
- całkowita wielkość emisji z tych źródeł (w tonach/rok)

- informacje o zanieczyszczeniach przywożonych z innych regionów.
6. *Analiza sytuacji*
 - szczegóły dotyczące czynników odpowiedzialnych za przekroczenie norm zanieczyszczenia (transport, włącznie z transportem transgranicznym, tworzenie)
 - szczegóły dotyczące możliwych do podjęcia środków poprawy jakości powietrza.
 7. *Szczegóły dotyczące środków lub projektów na rzecz poprawy jakości powietrza, istniejących przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy, czyli*
 - środki lokalne, regionalne, krajowe i międzynarodowe
 - obserwowane skutki zastosowania tych środków.
 8. *Szczegóły dotyczące środków lub projektów podjętych w celu zmniejszenia zanieczyszczenia po wejściu w życie niniejszej dyrektywy*
 - wykaz i opis wszystkich środków podjętych w ramach projektu
 - harmonogram wykonania
 - szacunkowa planowana poprawa jakości powietrza i przewidywany czas potrzebny na osiągnięcie tych celów.
 9. *Szczegóły dotyczące środków lub projektów planowanych lub analizowanych w perspektywie długoterminowej.*
 10. *Wykaz publikacji, dokumentów, opracowań, itp. użytecznych jako uzupełnienie informacji wymaganych w niniejszym załączniku.*